

denrigsministeren til anden Behandling i Folketinget, og hvorved han i nogen Maade imødekommer Venstres Kritik. Alligevel synes jeg ikke, at Forslaget er blevet saa meget forbedret, at det bør antages.

Skulde det imidlertid ikke lykkes at naa til en Overenskomst om Sagen — Ud-sigterne er jo ikke de bedste —, tror jeg, at vi maa gaa til en Forøgelse af den almindelige Merbeskatning ogsaa for Aktieselskabernes Vedkommende. Det er ikke sket i det Forslag om Merbeskatning, som den højtærede Finansminister har forelagt i det andet Ting. Aktieselskaberne er der blevet staaende paa de 20 pCt., der var blevet fastsat ved den gældende Merbeskatningslov. Men kan vi ikke enes om en Særafgift, maa vi gaa til at forhøje Skatten for Aktieselskaber paa Merbeskatningsloven. Det vil jo ogsaa have den Fordel, at man saa kommer til at behandle alle Indkomster af samme Højde paa samme Maade, uanset hvilket Erhverv de stammer fra. Det vil dog alligevel have noget tiltalende ved sig. Der er jo sikkert, som nævnt, mange andre næringsdrivende end Skibsfartserhvervet, der har haft ganske overordentlig store Indkomster af en saadan Art, at man med fuld Ret kan kalde dem Krigsindtægter, og hvis Indtægter sikkert ogsaa i nogen Maade har virket ind paa Prisniveauets Forhøjelse. Jeg kan jo godt forstaa, om Skibsfartens Mænd kan synes, at det ikke er rigtigt, at disse andre — hvis jeg har Ret i, at der er saadanne andre — skal slippe billigere end Skibsfarten. Hvor meget private Forretningsmænd har tjent ved Krigen, foreligger der jo ikke noget offentligt om, men der er jo mange Selskaber baade industrielle og andre, der allerede har offentliggjort deres Regnskaber for 1915, og af dem fremgaar det noksom, at flere af disse har haft ganske overordentlig store Indtægter. Der er Selskaber, der har deklareret, naar man regner Friaktier med, og det er man jo berettiget til, indtil 70 pCt. Og de staar endda ikke tilbage med Tantiømer, som den højtærede Minister omtalte. Der er Selskaber, der har givet Tantiømer helt af en anden Verden, synes jeg, man kan sige. Jeg maa derfor ogsaa erklære mig enig med den højtærede Finansminister i nogle Udtalelser, han fremsatte i Folketinget baade ved Forelæggelsen af Merindkomstskatteloven og ved første Behandling derved, at der er et Forhold mellem Merbeskatningslovforslaget og dette Lovforslag, der er en Sammen-

hæng imellem dem, de to Lovforslag maa ses i Forhold til hinanden. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at det nævnte Lovforslag kommer herop saa tidligt, at vi kan foretage en samlet Overvejelse af Merbeskatningslovforslaget og det Lovforslag, her foreligger. Men jeg skal tilføje, at jeg vil nødig have, at Forhandlingen om dette Lovforslag skulde trække ud længere end allerhøjest nødvendigt; jeg ønsker, at Lovforslaget skal blive fremmet saa hurtigt, som det paa nogen Maade er forsvarligt.

Med Hensyn til Anvendelsen af det eventuelle Provenu af en Særafgift paa Skibsfarten har Meningerne ikke været nær saa divergerende som med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvordan Bidraget skulde fordeles. Den alt overvejende Mening derom har været den, at Provenuet paa en eller anden Maade skulde bruges til Lettelse af Krigens og Dyrtidens Tryk og særlig til Lettelse af det Tryk, som er fremkaldt ved de meget høje Fragter. Jeg kan i al Almindelighed give min Tilslutning til denne Opfattelse, men jeg finder det ikke formaalstjenligt ved denne Lejlighed at komme ind paa dette Spørgsmaal om Provenuets Anvendelse. Bliver vi først enige om, hvorledes Bidraget skal paalægges, bliver vi ogsaa nok, synes jeg, efter de Forhandlinger, der er gaaet forud, enige om Provenuets Anvendelse. I alt Fald har vi jo Statskassen, hvis vi ikke kan komme af med Udbyttet andre Steder; her er Plads, og her er Brug for Pengene. Men jeg er ogsaa enig med mine Partifæller i det andet Ting deri, at det ikke bør overlades til Indenrigsministeren alene at træffe Bestemmelse om Anvendelsen af Beløbet. Det mener jeg vil være ganske urigtigt. Det er ret store Beløb, det her drejer sig om. De kunde ganske vist ikke blive saa store paa det Tidspunkt, da Indenrigsministeren fremsatte Lovforslaget i Folketinget, som han da gik ud fra, idet han gik ud fra, at det indsejlede Bruttofragtbeløb for 1915 vilde andrage 350 Mill. Kr. Men efter de Oplysninger, der er kommet til Folketingets Udvalg fra Statistisk Departement, og som findes som Bilag til Folketingets Betænkning, viser det sig, at man formentlig ikke kunde anslaa det indsejlede Bruttofragtbeløb til stort mere end 200—210 Mill. Kr.; og saa vidt jeg ved, gik man ud fra, da Ministeren fremsatte Lovforslaget, og da det var til første Behandling i Folketinget, at Afgiften vilde kunne indbringe godt 20 Mill. Kr. Den højtærede Minister talte ogsaa